

draç. : सुविहितप्रयोगतया सुदुनृत्यतया परिहास्यते परिहीनं भविष्यति । Wieder anders Çank., der ण कोबि उब्रहसिम्सदि gelesen hat: अज्जस्स इति कर्मणि षष्ठी (Gît. IX. 5. wird विहस् mit dem 6ten Casus construiert; vgl. Lassen zu d. St.) । सुशिक्षित-नर्तकतया (Glosse bei Chezy: सुविहितप्रयोगतया सुशिक्षितनृत्यत्वेन हेतुनेत्यर्थः) मान्यं को ऽपि नोपहसिष्यति । ज्ञानन्त्येव सर्वाः सभासदो भवतः संगीतकं विधिवैदग्ध्यमित्यभिप्रायः । यद्वा । प्रयुज्यत इति प्रयोगो नाटकं सुदु कठिनोक्ति यथा भवति तथा विहितः कृतः । प्रयोगो नाटकं कालिदासकृतत्वेनाति-प्रसन्नप्रयोग इति नृत्यप्रवृत्तस्य भवतो न को ऽप्युपहासको भविष्यतीत्यर्थः । Die natürlichste Erklärung scheint mir die zu sein, dass man प्रयोगं विधा wie प्रयोगं दा (Mâlav. S. 11. Z. 17., wo vom Gesang die Rede ist) für eine umschreibende Redensart von प्रयुज् „etwas selbst aufführen oder aufführen lassen“ nimmt. सुविहितप्रयोग wäre demnach derjenige, der Schauspiele hat gut aufführen lassen. Mit Ergänzung eines 7ten Casus der Person dürfte man vielleicht प्रयोगं विधा für gleichbedeutend mit प्रयोगं निबन्ध् (Vikr. S. 28. Z. 8, 9. – Der Scholiast erklärt daselbst निबन्ध् durch विरच्) „Jemand in der Schauspielkunst unterweisen“ halten.

Z. 15. C. lässt ते fort, G. setzt es an's Ende der Rede. – Çank. und K'andr. भूतार्थं सत्यं । Kâ'tav. भूतार्थं तस्यार्थं (l. सत्यार्थं) । युक्ते क्षमादावृते भूतमित्य-मरः (III. 4. 80.) । – C. G. leiten das Dist. unpassender Weise mit यतः ein.

Dist. 2. a. Glosse bei Chezy: आ परितोषात् । परितोषं विनेत्यर्थः । – Kâ'tav. विज्ञानं शिल्पावबोधनं । विज्ञानं शिल्पशास्त्रयोरित्यमरः (I. 1. 4. 15.).

Seite 4.

Z. 1. Ueber एवं पोटं s. Lassen, Institutt. linguae Pr. S. 173. – T. lässt दाव fort.

Z. 2. C. G. श्रुतिप्रसाधनतः । T. श्रुतिप्रमोदहेतोर्गीतिकादनन्तरं करणीयमस्ति । Chezy und Çank. श्रुतिप्रसादहेतोर्गीतादनन्तरं करणीयमस्ति । W. und die Calc. Ausg. stimmen mit Chezy und Çank. überein, nur dass in W. श्रुति und in der Calc. Ausg. अनन्तरं fehlt. Kâ'tav. श्रुत st. श्रुति ।

Z. 4. T. अज्ज । कदरं इदं संस्मरीय (l. उदं संस्मरिष्य) गा° । W. अज्ज । कदमं उदं समधिकारिय गा° । – अधिकृ heisst „Etwas zum Gegenstand oder zum Ziel einer Thätigkeit machen.“ Im erstern Falle lässt sich der Absolutiv im Lateinischen durch de, im letztern durch propter übersetzen; vgl. Stenzler zu Kumâras. IV. 38. und Westergaard, Radices u. d. W. कृ mit अधि. Zu den von Stenzler angeführten Stellen füge ich noch Pân. IV. 3. 87. – Ragh. XI. 62. – Mâlav. S. 49. Z. 11. hinzu, – Aus der Frage